

ה-1. רופאו של רבי הוא האמורא שמואל (בר אבא. חברו של רב. רש"י), ונתכנה 'שמואל ירחינאה' על שהיה בקי בסוד העיבור (ואמר על עצמו (בברכות נח): נהירין לי שבילי דשמיא כשבילי נהרדעא. וע"ע ר"ה כ: חולין צה:). עוד על ידיעתו הרבה בעניני טבעים ורפואות והלכות רפואה שאמר – ע': שבת קכט. קמת. גדרים נ: להלן קז: חולין נט. צה:

רבי בקש לסמכו לרוב חכמתו – ולא נסתייע הדבר (אם משום שהיתה השעה נטרפת, אם מפני שלא נאספו החכמים. רש"י). ואמר לו שמואל: אל תתאמץ בדבר, שכך ראיתי בספרו של אדם הראשון שכתוב שם: שמואל ירחינאה – חכים יתקרא ורבי לא יתקרא.

ג. מהו שכרם של:

- א. המרחם על הבריות (ועל בעלי חיים בפרט).
  - ב. המלמד תורה לבן חבירו; המלמד תורה לבן עם הארץ.
  - ג. המקטין עצמו על דברי תורה, והמשים עצמו כעבד על ד"ת.
- א. ספרו בגמרא שבזכות שרבי ריחם על גורי חולדה, רחמו עליו מן השמים ורפאוהו מיסוריו. וכן אמרו (שבת קנא). 'כל המרחם על הבריות מרחמים עליו מן השמים'.
- ב. המלמד את בן חבירו תורה, זוכה ויושב בישיבה של מעלה; המלמד תורה לבן עם-הארץ, אפילו הקב"ה גוזר גזירה – מבטלה בשבילו.
- ג. כל המקטין עצמו על דברי תורה בעולם הזה, נעשה גדול לעולם הבא. וכל המשים עצמו כעבד על ד"ת בעוה"ו נעשה חפשי לעוה"ב.

דפים פו – פז

רד. הקבלת אברהם אבינו את שלשת האנשים, כיצד? אלו הנהגות דרך ארץ למדנו מאותו מעשה?

וירא אליו ה' באלני ממראו והוא ישב פתח האהל כחם היום – אמר רבי חמא בר' חנינא: אותה היום שליש של מילה של אברהם היה, ובא הקב"ה לשאול באברהם. הוציא הקב"ה חמה מנרתיקה כדי שלא יטריח אותו צדיק באורחים. שלחו (אברהם) לאליעזר לצאת החוצה (לבקש אורחים), יצא ולא מצא. אמר: איני מאמינך [זהו שאמרו שם: אין אמונה בעבדים]. יצא הוא וראהו להקב"ה שעומד על הפתח (זהו שנאמר אל נא תעבר מעל עבדך). כיון שראה שהוא אוסר ומתיר (התחבושת, במילתו), אמר: אין דרך ארץ לעמוד כאן. זהו שנאמר וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו. וירא וירץ לקראתם – בתחילה באו ועמדו עליו, כאשר ראוהו בצער הלכו). ואותם 'שלשה אנשים' הם מיכאל גבריאל ורפאל.

כן תעשה כאשר דברת [ואילו אצל לויט כתוב ויפצר במ מאד] – אמר רבי אלעזר: מכאן שמסרבים לקטן ואין מסרבים לגדול.